

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

SK KESL RYU SHOTOKAN & SAISHO KI DO

WWW.SK-KESL-RYU.CZ - TEL.: +420 777 940 769 - E-MAIL: SK-KESL-RYU@SEZNAM.CZ, KESL.KAREL@CABK.CZ

VI.ROČNÍK KESL CUP-OPĚT SUPER SOUTĚŽÍ

Čas letí jako voda, a od prvního ročníku uplynulo již celých šest let. Letošní ročník byl výjimečný tím, že byl pojatý v rámci pravidel WUKF a díky tomu byla spokojenost mezi závodníky, kouči i rozhodčími. Zkrátka ne vždy to, co je nezbytně nutné postupem času měnit je vždy to nejlepší, zvláště v bojových uměních. Díky stále stejným obětavcům z našeho klubu v sobotu večer, bylo vše na profesionální úrovni připraveno, a v neděli již pouze doladěná. A KESL cup opět skvělou vizitkou nejen našeho SK, ale i Pražského svazu a České asociace budo karate. S přípravou pomáhali jako vždy stálci v podobě rodiny Linkeů, Hanky Vašíčkové, Šárky a Eriky Hubkové, Kačky Neufingerové, Libora Podroužka, Jáchyma Hořáka, Davida Hanuse, Lucky Paříkové, Petra Vašíčka, Jindry Pilmanna, Anežky Kotěrové a dalších. Chvála na samotný pořadatelský tým byl jako vždy a tak dalším plusem soutěže byl panel rozhodčích sestavený těch nejvyššího úrovně ČSKe a potěšitelná byla i účast mezinárodního rumunského rozhodčího WUKF. Díky tomu probíhaly jednotlivé kategorie kata i kumite bez jakýchkoliv problémů či protestů. Dále bylo potěšující, že většina borců našeho SK si uvědomuje nezbytnost účasti hlavně na pražských turnajích i z určitého patriotizmu a radost udělal i konečně větší zájem těch menších a začínajících. Soutěže se zúčastnilo takřka 200 závodníků z 32 klubů ČR včetně zahraniční účasti karatek z Polska a Rumunska. I když si někteří představovali ve své kategorii či

váze vyšší počet soupeřů, pokud správně chápeme podstatu karate, není zásadní kolik je soupeřů, ale samotný vlastní výkon. Pro naše borce nakonec 32 medailí (11,8,5). A kdo se o to zasloužil? Zlaté medaile si rozdělili v kategorii Masters Karel KESL, Petr Němeček, Kateřina Neufingerová a tým K.KESL, P.Němeček a K.Al Otri. K nim se přidala v ženách vý-

borným výkonem Hanka Vašíčková a v dorostu Zuzka Augustinová, Podroužek Libor, Erika Hubková a vyloženě „svůj zlatý“ den měl tentokrát Jakub Slanař, který vybojoval hned dvě zlaté medaile kata i kumite. Pak již následovala stříbrná smršť o kterou se zasloužili: Matěj Říha kata dorost, Milan Chroustovský kata Masters, Lubomír Janoušek kata 8 -7. kyu, Klára Pilařová, Libor Podroužek Hubková Šárka, všichni kata a doslova stříbrný den měl Jonáš Sanislo který mile překvapil medailemi v kata i kumite. Bronzovými medailemi přispěli do sbírky úspěšnosti SK Konfršt Petr neohroženým bojem v kumite, Radek Frühauf výborným výkonem kata Masters, Palička Robert též kvalitním kumite, Petr Mičic kata a výborné vykročení na tatami co znamenají sportovní svět se podařilo Matyášovi Koudelkovi v kategorii 8-7. kyu. Větši-

nou nepíši o dalších umístěních, ale zde ano ze dvou důvodů. Jednak podle pravidel WUKF se hodnotí na známky, a umístění dalších závodníků je nejen zřejmé, ale i motivační a jednak mě potěšilo, že si dodali odvahy i ti menší nebo začínající borci. A tak ocenění zasluhují za 4. místo v kata Masters Mark Oram a za stejné umístění Jáchym Hořák a Kamil Al Otri též kata. Dobré je i 5. místo R. Paličky v kata či 6. místo začínajícího Nikolase Konykova kata 7-8. kyu. Radost udělal 7. místem na své první velké soutěži Petr Flosman a tým i 9. místo M. Kučery a S. Orama bylo povzbudivé. Díky všem nejen za výsledky, ale hlavně za účast, protože jak již bylo na začátku řečeno, svojí přítomností zvýšili opět dobré jméno nejen našemu klubu, ale posílili kredit Pražského svazu karate a České asociace budo karate. Jako vždy díky rodičům, kteří klidnou neděli vyměnili za soutěžní neklidnou a vyseděli si povinné hodiny pro radost a úspěchy svých ratolestí. Díky patří i Třetímu řádu strážců koruny a meče... za věčné ceny do soutěže, jako i manželům Linkeovým a ostatním, kteří drobnými cenami či jinou pomocí (Tomáš Mann, Kamil Al Otri...) potvrdili vysoké renomované soutěže KESL CUP jako nejlepší pražské soutěže a jedné z těch lepších ČR.

Nejdůležitější body:

- Oprava chyby tisku v předchozím zpravodaji:**
V kategorii Masters bylo pořadí na MČR ČABK: 1. Petr Němeček, 2. Martin Sláma a 3. Kamil Al Otri.
- Uzávěrka zájemců na účast ME WUKF všech kategorií je 20.2. 2014**
- Známky ČSKe 2014 v hodnotě 300,- Kč je možno dokoupit jen ve výjimečném případě nejpozději do 10.2.2014.**
- Známky ČABK 2014 v hodnotě 300,- Kč je třeba koupit nejpozději do 20.2.2014**

Uvnitř tohoto vydání:

Třetí řád koruny a meče... na pokračování...	2
Úvaha která stojí za to... na pokračování...	2
Ve čtyřech nejlepších...	3
Soutěže, za které by většina sportovců...	3
Campy sportovců, příprava na celou sezonu	3
Moje cesta bojovým	4

TŘETÍ ŘAD KORUNY A MEČE KRÁLE ŽELEZNÉHO A ZLATÉHO

Na pokračování: Takhle to vypadalo i po pádu krále, kdy si česká šlechta nedokázala uhájit pořádek v zemi. Připomenu zde alegorii současného stavu se stavem tehdejšími. Co se tehdy událo? Vpadli Braniboři do Čech a výsledek je známý. Na jednu česká i německá šlechta zjistila, jaké že to udělala rozhodnutí. Zničila rodovou práci královských generací a nahradila ji novým vládnoucím řádem který jim byl podsunut jiným. Do světové moci vstoupila moc materiální povahy. Nastoupila vláda ziskuchtivosti a hrabivosti. Vládnoucí rody si z peněz vykořisťovaných na náro-

du stavěly a dosud staví nesmyslná panství, která neslouží k žádnému užítku. Ztrácejí se tak peníze na rozvoj národa a národ sám pak chudne. V současné době se děje totéž. Posloucháme, jak nenávratně byly zničeny hodnoty, které budoval národ po mnoho generací, kolik slavných továren a zářek zaniklo, v jakém stavu je zbrojní průmysl, který si každý národ chrání. Z minulosti lidstva je nám známo, že většina národů, která se dostala na vyšší úroveň nedokázala se s tímto stavem vyrovnat a zahynula. Zmizely v propadlišti dějin. Nechceme zmizet! To ale zna-

mená, že se musíme dát do práce. Musíme se sami postarat o to, aby nám vládly vlády moudrých a spravedlivých. Musíme se sami postarat o to, aby současní neschopní vládcí zmizeli v propadlišti dějin, ale hanby. To je náš hlavní úkol, jestli chceme přežít a zajistit budoucnost našim dětem. Pak se k Tobě, lide Český, vláda navrátí, jak je slyšet ve skladbě M. Kubišové. Je mnoho práce před námi, ale víme jak. Naš panovník nám to již v dějinách časem ukázal. Je třeba najít národní hrdost, železnou pěst a zlatý trpyt. Jsme na rozcestí, náš král nám ukazuje cestu, nenechme

se svést špatným směrem. Víme, jak by to dopadlo. Tyto ideály již byly jednou vzkříšeny a to naším prvním prezidentem T.G. Masarykem a skupinou velkých českých myslitelů soustředěných v českém spolku Maffie. Patří jim náš dík a naše pocity. Jsou pro nás morálním a etickým vzorem, z jehož základu vycházíme. Nejme tedy první, jsme však pokračovatelé stejných myšlenek a činů. Jako potomci a dědici jsme vázáni přísahou Řádu pro službu českému národu. Proto sekularizace, proto veřejná část. **Pokračování příště...**

ÚVAHA KTERÁ STOJÍ ZA TO...ČLÁNEK OD HERCE JAROSLAVA DUŠKA

Jsme pokrytci! Máme plnou pusku bezpečnosti na silnici, dítě strčíme do sedačky, spoutáme i psa, protože pes má mít také bezpečnostní pásy a vedle toho jezdí naše auta dvě stě kilometrů v hodině! To je to, co považujeme za pokrytectví! Kdybychom chtěli opravdovou bezpečnost a záleželo nám na lidech nikdo by tak rychle nejezdil. Nejezdily by kamiony po stejné silnici, jako jezdí malá auta. Ale tady nikomu o skutečnou bezpečnost nejde. Hlavní je, aby se autosedačky prodávaly, aby se prodávaly helmy! Možná budeme chodit v helmách dokonce i po ulicích, nebo nám přikážou nosit brnění, protože se to bude někomu hodit. Vhodná by byla třeba molitanová vrstva, kdyby do nás někdo narazil, aby to tak nebolelo. Když to někdo vymyslí, tak si to koupíme. Protože to bude předpis. Tak se rádi věnujeme drogové problematice, protože to vypadá ušlechtilé. Když se však zeptáme skutečných odborníků na drogy, dozvíme se s úžasem, že největší negativní dopad

mají léky a alkohol. Jenomže nenápadná, plíživá závislost na lécích a alkoholu je společností tolerována. Stejnou společnost, která začne otravovat pěstitele kaktusů, aby v sobě náhodou neměly mescalín! Za chvíli se jistě dozvíme, že si z pokojových rostlin můžeme vyparovat nějakou látku, která by nás mohla nějak povzbudit, a pak zakážou i je. A svým způsobem nám to patří. Jestliže si to totiž my, lidé, necháme líbit, tak nebudeme pěstovat žádné kaktusy, ale klidně si necháme do sebe sypat léky ve velkém. Na benzínové pumpě prodává alkohol. Proč? To nikomu nevadí? Vadí někomu herny? A co závislost na automatech? Nikomu nevadí ta ohromná závislost? Tečou z toho prachy, pro stát zisky. Vždyť je to směšné a legrační. Když přestaneme vidět celek a soustředíme se na detailní pitomosti, vymyslí nějaký blázen zákaz kaktusů určitého typu jen proto, že mu to jeho pozice v politické straně umožňuje. Když se objevil záměr stavět Kaplického Chobotnici na Letné, všichni o ní diskutovali

jako diví, aniž si všimli, že tam roste víceúrovňová křížovka jako kráva. Zdá se, že celá akce okolo budovy Národní knihovny mohla být jenom zástěrkou, měla odvést pozornost. Protože jak všichni víme, Chobotnice se nakonec nestaví. Byla to jenom taková legrace. Ale ta křížovka tam nejspíš bude, pokud se tunel Blanka nepropadne celý úplně. Když totiž předhodíš lidem problematiku kaktusů, jestli je mohou pěstovat, nebo ne, tak odvedeš jejich pozornost od jiných závažných problémů. Třeba od těch, které se týkají medicíny nebo fungování zdravotnictví vůbec, pojišťoven... Odvedeš pozornost od jádra problémů. Bude se řešit, jestli můžeš mít doma kaktus. Myslím si, že obecně nejvíce vadí látky, které by mohli být lidem opravdu prospěšné. Které by je vytáhly z celého farmaceutického kolosu, vyjmuly by je z působení chemikálií. Najednou bychom se vyléčili sami pomocí přírodních látek, díky svému důvtipu. Protože takové „nebezpečí“ ta skutečně existuje, pořádají se tažení proti těmto látkám. Lo-

bby chce, abychom se cpali ibuprofeny, ibalgíny, které má dnes v kabelce každá holka na střední škole. Když ji není dobře při menstruaci, tak šup, a všechno je v nejlepším pořádku. Člověk má pocit, že jde hlavně o to, abychom nezačali být nějak zdraví sami od sebe. Abychom si doma nepěstovali něco, co by nám pomohlo. Ptal jsem se kluků, kteří pěstují technické konopí, proč je proti němu takové tažení, řekli mi, že je to obrovský konkurent pro ropu. Z konopí můžeme totiž vyrobit úplně všechno! Olej, mouku, provazy, látky, pohonné hmoty, laky, masti, krémy, stavební materiál, tepelné izolace, brikety. Je to univerzální materiál, najde využití v odvětví potravinářském, oděvním, energetickém a stavebním. Konopí je přímý konkurent ropy. Proto o něm debatujeme jako o droze, jenže jde hlavně o to, aby se náhodou nerozšířilo. Co kdyby narušilo zavedené hegemonie... **pokračování příště...**

VE ČTYŘECH NEJLEPŠÍ A „PRVNÍ HVĚZDOU SOUTĚŽE“ JINDRA

Dejá vu to nebylo, ale díky našim nejlepším dospěláckým borcům šlo pouze o opakování roku 2013 jako podle šablony. Na první kolo NP ČSKe se naši borci vypravili v počtu pěti, protože „úmrtnost“ těch, kteří byli kdysi začínajícími „hvězdami“ je vysoká nejen v našem SK, ale celé republiky. I když jsou všichni naši „best of best“ v karate ČR, stejně se nečekalo, že opět tak výrazně promluví do konečného žebříčku úspěšnosti, kde právě první místo patřilo našemu SK. Doslova naprosto ojedinělým terminátorem soutěže byl zatím nenapodobený a nejspíš ještě dlouho nebude, všestranný Jindra PILMANN. Sobotní výkon Jindry by se měl zapsat do učebnic karate, jako demonstrace opravdového karateky, který dokáže dle starých mistrů sladit katu i ku-

mite do jednoho celku na nejvyšší úrovni. NP předcházela liga družstev kumite. My bohužel borce nemáme na svůj tým a tak se Jindra a Tomáš Reich úspěšně realizovali v týmu Sokolova, kde vyhráli všechna svoje utkání. Po tomto dopoledním programu se rozjelá soutěž kata. V ženách jsme byli svědky super finále pro náš SK a sice mezi Anežkou Kotěrovou a Hankou Vašíčkovou. Úspěšnější byla Anežka, ale medailový základ pro náš klub zlaté a stříbrné medaile byl skvělý. Pak už Jindra Pilmann nedal svým soupeřům nejmenší šanci a hodně dobře provedenými katami po zásluze zvítězil a první zlatá pro něj. V kumite lehké váhy obsazené nemáme a tak do 75.kg srdnatě bojoval Radim Pavelka a třetí místo mu uniklo pouze o praporek i tak 5.místo dobré. Ve váze -84.

kg se zaskvěl Jindra a nejen samotné vítězství, ale i bodováním pestrými technikami mu vyneslo uznání i mezi přítomnými odborníky. Těžká váha +84.kg měla početné zastoupení většiny borců ČR, ale náš Tomáš Reich ukázal, že ze svého umění nic nezapomněl a po zásluze pohár vítěze i pro něj. V kategorii bez rozdílu hmotnosti Jindra Pilmann nastoupil bez zjevné únavy z bojů celého dne. Ani zde nepoznal porážku a třetí zlatá medaile z něj udělala karateku číslo jedna tohoto turnaje. Moc gratulujeme a věříme že i ti mladší naváží na tyto borce nejen úspěchy, ale i tréninkovou a soutěžní aktivitou, protože přemýšlet ve sportu materiálně, tedy co mi to přinese a co za to, je zvláště v bojových uměních nepochopení základní podstaty, proč sportujeme!

SOUTĚŽE ZA KTERÉ BY VĚTŠINA SPORTOVců DALA VŠE

Existují na této planetě stovky různých sportů a statisíce sportovců, jejichž cíl je totožný. Být čím dál lepší, dokonalejší a tím se dostat na nejvyšší příčky svého snažení, to znamená porovnat se s těmi nejlepšími na domácí půdě, ti nejlepší v republice a ti úplně nejlepší, ale současně nejšťastnější v Evropě či ve světě. Proč nejšťastnější? V drtivé většině sportů i ti největší dřiči či talentovaní jedinci nikdy tu slast být mezi těmi úplně nejlepšími a čest reprezentovat svůj stát neokusí. Protože tato pocta je vyhrazena jen tomu opravdu nejlepšímu z nejlepších tisíce sportovců v

tom či onom sportu. Naprosto unikátní atmosféra je jim zapovězena a do konce svého sportovního snažení jen sní o tom, jaké by to bylo, kdyby konečně... Karate dává naprosto unikátní možnost účastnit se takovýchto soutěží i přes skutečnost, že borci nedávají většinou ani desetinu snahy a vůle oproti ostatním sportovcům. I tato možnost za kterou by většina těch opravdových borců dala vše, nechává většinu našich karatistů laxní. Je třeba si uvědomit, že mnohokrát dostáváme v tomto životě určité šance pouze jednou. Pokud je nevyužijeme, již nikdy druhá šance nepřijde.

Asociace ČABK je asociací několika obětavých jedinců, kteří zdarma a na svoje náklady pracují hlavně pro ty mladší a dávají jim možnost účasti na vrcholných soutěžích a zažít to, o čem většina pouze sní. Z celé ČR je zájem veliký a je třeba si s přihláškami pospíšet, protože i když je uzávěrka přihlášení na ME WUKF 20.2.2014, většina kategorií reprezentace ČABK je již obsazena. ME je pro všechny věkové kategorie a pro všechny technické stupně. Tak neváhejte a co nejdříve se přihlaste, ať si nemusíme vytýkat, že jsem tu asociaci založil v první řadě pro naše borce zbytečně!

CAMPY SPORTOVců, PŘÍPRAVA NA CELOU SEZONU

Camp našeho SK nepřináší finanční zisk. Je zaměřen tak, jako campy ostatních sportů. Třířázové tréninky jsou jednak odpovědí na skutečnost proč já, nebo ten náš je stále na místě, výkonnost stagnuje, motivace se ztrácí. Pokud v jakémkoliv sportu ně-

komu řeknete, že trénujete třikrát týdně dvě hodiny, celkem po právu se vás optá, zdali hrajete kuličky a pokud neopatrně řeknete, že reprezentujete svůj klub i na MČR, pak se asi rozesměje a považuje karate za odpočinkovou relaxaci na víkend. A tak to

bohužel je. Nynější karate je u nás odvarem dob minulých. I Slováci jsou proti nám úplně ně kde jinde. Campy děláme z důvodu procitnutí. Abychom sportu opravdu něco obětovali, uvědomili si, že v kolektivu je síla úspěchů, tak jak to bylo kdysi v

našem SK automatické. Klub karate je náš druhý domov a nemít čas na campy znamená že do tohoto domu úplně nepatří. Na týden alespoň částečně odložit mobil, přestat pařit na pc a pořádně se věnovat sportu. O to hlavně jde...

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

12 pokračování zpr. 5/2013 Po soustředění, jsem skoro jako vždy padnul chorobou zákeřnou chřipkovou, ale díky blížícímu se mistrovství ČSR dorostu a hned následujícího seniorského ČSSR zabalen do teplých svršků dohlížím na ladění kata a nervuji se jak dopadne výjezd do Olomouce. Nakonec úspěch veliký Andy třetí a Ivča druhá. Mohla by být i první ale...no díky mé dynamické povaze to rozhodčí slízli. Na tribuně mi to ale nesešlo, byl jsem několikrát nervóznější než když nastupuji sám. Pouhých čtrnáct dní máme na doladění před seniorkou. Andy se připravuje u Sugiho a tak to nejspíše bude tajný boj mezi přípravou mojí a Sugiho. Do toho moje ovečky dělají zkoušky, a aby to nevypadalo že někomu nadržují, o zkoušení jsem požádal Jardu Zatloukala (tehdy výborného závodníka

kumite, později ochranka u prezidenta). Byl jsem nervózní víc než oni, ale nakonec byl Jarda hodně korektní, což měli někteří velké štěstí, a všichni udělali. Do Šaly na mistrovství se cestovalo lůžkovým vozem celou noc a na nádraží nás přivítal uvítací výbor ovcí a koz volně po bihajících a žebrajících o pamlsky. Pak již proběhl splněný sen ve smyslu vynikajícího úspěchu Ivča na mistrovství ČSSR stříbrná, a svými perfektními katami přesvědčila publikum a ostatní odborníky. Už jen třešničkou na dortu byla skutečnost, že o dvě desetiny porazila svoji přemožitelku s MČR. Moje první soutěž jako hlavní rozhodčí v Mělníku byla naprosto výjimečná. Protože to pro pořadatele byla první soutěž kdo to odnesl? Pochopitelně já. Stal jsem se rozhodčím konferencíerem, hlavním pořadatelem, počítačem známek a rozhodčím na zápasíšti. Kdyby mi nepomohl Pavel Kocábek a Ivča, asi bych se rozdělil a už nikdy se nedal dohromady. Zlatý hřeb soutěže kumite, byl jako z hororu. Po řekněme nekontrolovaném mawashi na soupeřovu hlavu se ten dotýčný svalil, druhou chytnul o parkety a tak bezvědomí jako vyšitý. Tedy zatím normál. Když jsme ho ale zvedali, zachrčel a proud krve se mu vyvalil z úst. Tak jsem si řekl,

můj první mrtvý v karate. Naštěstí díky bleškovému zásahu našeho závodníka, doktora Ládi Veleby byl uveden do života, a odvezen houkačkou v dál. Hororovou scénu zavinila přeražená čelist. Navíc otřes mozku, ale za pár týdnů byl fit, ale já měl ještě pár nocí divoké sny. Závěr soutěže přesto výborný, zhodnocení velmi dobré a kdyby při večerním tmelení kolektivu Hos-

podka s Hronkem nerozsedli v hotelu postel, dalo by se říci že vše dopadlo na jedničku. Nabídka na exhibici dalšího ročníku distančního dostihu v Sedlčanech dávala tušit, že diváků bude opět hodně přes tisíc a je třeba se na to dobře připravit. A tak družstvo snů s P. Kocábkem, L. Velebou, O. Vojtěchovským, M. Čáslavkou, V. Valentou, B. Bušem a M. Chýlem doplnily oběť vá děvčata Ivča, Andy, D. Janoušková, A. Maděryčová a V. Mošnová. Troška nervozity se dostavila díky přítomnosti televizního komentátora Valy, fotoaparáty a kamery, ale nakonec vše jako vždy velmi „sponzální“, ale dle ohlasu dobré. Apilkaci na kata jsme tak zmastili, že jsem se jen modlil, aby nebyl mezi diváky nějaký odborník. Naše žertovné vystoupení s Ivčou největší aplaus a já jako vždy něco speciálního. Při závěrečné tameshiwari jsem si hned o první tašky rozfízl ruku celkem dost hluboko. Protože demonstrace tvrdých samurajů byla vždy na prvním místě, pokračoval jsem dál, ale krev stříkala všude. Diváci odměnili statečnost potleskem a vrozenému exhibicionismu bylo uděláno zadost. Zatím co při prvním vstupu bylo počasí milosrdné, druhá část byla za deště, ale nás nic nezastavilo. Končili jsme jako prasátka ale diváci nadšení, tak že opět super akce. Další soustředění v Holýšově u Domažlic, skvělá parta, sauna, super kuchyně, jen počasí nepřipomínalo léto. Počáteční určitou laxností cvičenců jsem řešil běhy po místním vojenském tankodromu a o to více byla skvělá večerní sauna, která plyně přecházela v tmelení kolektivu. Saunu střída-

ly i večerní dost tvrdé fotbálky, kde jsme se často ztráceli v pravidlech, zda-li jde ještě o fotbálek a nebo jsme již v kumite. Smišenou soutěž kata, jak se stalo již na soustředěních tradicí, bezkonkurenčně vyhrála Ivča, druhá Lucka Skoblíková a třetí Roman Vrána. Soutěž kumite byla pro větší popularitu i záležitost trenérů. Ale legrace to vůbec nebyla. Pavel Kocábek dostal v prvním kole stokilového Jirouška a já měl nečekaně velké problémy s vysokým Portem. Nakonec dle předpokladů finále Kesl-Kocábek. Pokud bylo smyslem ukázat žákům jak má vypadat dobré kumite, tak se nezdařil. Bratrovražedný boj o vázu byl jednou velkou řežbou plnou emocí a nakonec vítězství připadlo mě, ale dodnes si říkám, zdali si rozhodčí neuvědomoval kdo je šéf soustředění a co by mohl

následovat kdyby nevyhrál Závěrečná exhibice pro místní již byla tradicí, novinka v podobě všichni proti všem přinesla sice několik drobných zranění, ale úspěch byl evidentní. Přerážení, též tradice závěru všech exhibic by bývala dopadla dobře, kdyby Kocábka po mém oslnivém představení napadla myšlenka, prezentovat svojí velikost přerážení střešní tašky hlavou. Dost zásadní však bylo, že to nikdy nedělal, ale cuknout zpět již nemohl. Šel do toho, divákům se to líbilo, Pavlovi spíš ne...Na závěr soustředění v rámci slavnostního vyhlášení kde se vzalo tu se vzalo štěňátko (25l sud piva poz. aut.). Naráželi po chopitelně dva profíci Kesl-Hladík a odborný poradce Kocábek. Následný gejzír nezažili ani zakladatelé ropných ložísek. Protože sportovci nepijí, šlo se brzy spát, akorát pivní výparů z oděvů zlobili vybrané jedince ještě po cestě do-

